



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

§. II.

In eundem finem, spiritum cum literis coniungendi, tradidit ipse scripto aliquot documenta, quæ Studiosi nostri ad manum semper haberent: quorum summam h̄ic subijciam: additis tamen aliquot verbis ad maiorem eorum explicationem, vt quicunque negotium hoc litterarum tractant, eorum usum in promptu habere possint. Vita, inquit, & exercitatio studiorum Societatis est ex se valde quiescens, & apta, ut recte & ordinatè ducatur, &c., si velint, possunt semper esse benè occupati, nec tamen mergi. Quare maioris culpæ reus erit, qui, ubi tantus est ordo, non ita vixerit, ad id autem iuuerint hæc documenta. Primum, dent operam, ut cor habeant valde quietū & expeditū ab omni anxietate studiandi; & propterea festinādi in rebus ab obedientia iniunctis: nam contrarium, cùm omnes valde impedit, tum ipsos studiosos maximè; estque causa, cur actiones cum illa festinatione, minus recte fiant, ipsumque cor maneat ineptum ad orationem & familiaritatem cum D. O. Curent etiam, ut in anima sua virtus & Religio optimum habeant locum; plurisque eas faciant, quām literarum Eruditionem: quæ sine illis plus nocet, quām prospicit: hunc enim sensum esse Societatis, ostendunt eius Regulæ, ita sicut, ut optimum tempus spiritualibus rebus tribuant; easque exactè valdeque perfectè, ac primo loco faciant; certò sibi persuadentes: nihil se propterea de Eruditionis incremento amissuros, iuxta illud Bonaventuræ: *Scientia, quæ pro virtute sciplinae c. 7. In Spec. Di-*
despi-

STUDENT puram intentionem in suis studijs, in lectione, & alijs exercitijs literarijs habere: hæc enim facit, ut illa sint Religiosa. Homines sacerdotales per studia sua querunt magnum nomen, dignitates, diuitias, & huiusmodi alios sacerdotiales: at boni Religiosi his omnibus aditum precluserunt; nec in suis studijs aliud querunt, quam ut apta sunt instrumenta, quorum doctrina, vita, que exemplari homines Deum agnoscant, ament, eique fideliter seruant. Hæc doctrina est, quam nostræ Constitutiones exigunt: quæ in eum finem est dirigenda, ut studijs ac ministerijs nostris animas Deo lucrem: hic enim est scopus ac finis præstantissimus, qui esse potest in terra; & (ut S. Dionysius ait) rerum diuinarum diuinissimus, quem Christus D. N. dum venit in mundum, respexit: hoc

a Ioan. 17. 6. enim insinuauit, cum dixit: a manifestatiō nonen tuum hominibus. & cum sit adeo excellens, simul tuis, qui eum respiciunt, utilissimus, de quibus est ijs, qui eum respiciunt, ut illos, de quibus Daniel dixit: b quod fulgebunt, quasi splendor firmamentū, & quasi stellæ in perpetuas aeternitates, & c. Paulus scripsit Timotheo: c attende tibi & doctrinæ: hoc enim faciens & te ipsum saluum facies, & eos qui te audiunt.

AD HOC iuuerit, offerre frequenter studia sua Deo: nec illa unquam inchoare, nisi præmissa flexis genibus Oratione: cum enim Deus velit, peti a se gratiam, ad proficiendum in studijs: æquum est, id frequenter ac demissè facere; studendo etiam nimietatem mortificare, quæ profectum & intentionis puritatem impedit; ita ut nolint sese ante-

tem-

tempus ostentare. Ideo enim (ut S. Bonaventura De informa-
duerit) iussit Deus in Leuitico : d quando in- tione Nou-
gessi fueritis terram promissionis, & plantaueritis tiorum c. 15.
mea ligna pomifera, auferetis præputia eorum ; po- d Leuit. 19.
ma quæ germinant, immunda erunt vobis ; quanto 23.
satum anno, comedetis fructus, & poma quæ profe-
rent.

CVRENT præterea, ne temporis particulas,
quas orationi dare poterunt, amittant; & si quid
præterea opus erit ad spiritualem suam reforma-
tionem, nō negligant: aduententes, quod licet de-
signatum habeant vnius horæ tempus pro Oratio-
ne, id sit, quâ sunt studiosi, non quâ superbi, aut
alijs spiritualibus defectibus subiecti: hi enim cu-
rare debent plus, & plus temporis orationi tri-
buere; & oportunè, importunè apud Dominum
nostrum agere, donec tales defectus omnino exu-
ant: plurimum enim refert Societati, & multò ad-
huc amplius nostra ipsorum: vt perfecti euada-
mus.

A V S P I C E N T V R studia, magno illa ferore
cum spiritu coniungentes: nam ordinariè, quale
initium fuerit, talis progressus erit, & finis: ita vt,
si initia sint tepida, etiam reliqua tepestant; si aut
feruentia, reliqua quoq; futura sint talia. Vehe-
menter aut horreant, ferorem incepsum remic-
tere: ne contra se audiant tremendam illam Chri-
sti vocem, ad quendam ignavum: e habeo aduersum c Apoc. 2.4.
te paucā, quod charitatem tuam primam reliquisti.
Quod si Deus aliquid contra nos habet: quomodo
non trepidamus? quid igitur si multa habeat, ed
quod remiserimus aliquid de Obedientia, Humi-
litate, Patiētia, & Charitate, reliquisq; virtutib⁹?

S V M-

SUMMO studio attendant ad charitatis, mutuæq; coniunctionis conseruationem: cuius causa sex hosce defectus nominatim fulgiant, tanquam valde perniciosos: habere scilicet strictam & particularē cum aliquo amicitiam, præcipue quam tota cōmunitas notet; murmurare, conqueri de Magistris, quod prolixī sint, aut nimis breves; obscuri, aut superflua tradētes: Opiniones sequi suis Magistris contrarias, res est odiosa; id autem alijs manifestare, quasi Magistri sui opinionem contemnendo, res est intolerabilis. Quodcunque indicium, vel insinuatio, quasi Magistri solutio illis non satisfaciat, est contra ædificationē; multoq; magis, si aperte id dicatur: quia videbitur id sentire & grauiter ferre, ob lēsam suam famā, quasi non potuerint satisfacere. Tenuis erga aliquem Professorē amor, eiusq; manifestatio est valde perniciosa; sed multò adhuc magis certum quoddam genus factiuncularum, quia vnum Magistrū alteri præferunt, edito aliquo manifesto eius indicio.

DENIQ; cūm quisq; ex parte sua fecerit, quod poterit circa studia, & scientiam acquirendam: relinquat Prudentiæ diuinæ studiorum, & exercitationum suarum exitum, conservata cor-dis pace & tranquillitate, etiam cūm non fuerit adeò fœlix: quod non erit adeò difficile, si in suis studijs solum Deum querant. Si ego (inquit Dominus) causa sum eius, quod queris, quoctunque modo tibi eueniat contentus eris & pacatus; præstat autem sui curam habere; quām, se neglecto, edere miracula.

HÆC monita scripsit P. Balthasar, suisq; fratribus studiosis tradidit, ad quorum praxim inducendam

De Imitati-

one Christi.

tendam adhibebat media suavia quidem, sed efficiacia, & proportionata; summam adhibens vigiliam & curam, ut omnes domestici suas leges exacte seruarent, totumq; tempus præscriptū suis exercitijs tribuerent, non solum Orationi & Exminni Conscientiæ, reliquisq; ad spiritum spiritualibus; sed etiam literarijs, quibus nihil subtrahi permittebat, impositis etiam pénitentijs ijs, qui rei essēr, siue Magistris, siue discipulis. Et quoniam, quæ ad corpus spectant, etiam iuuant spiritalia; magnam quoq; rationem habebat, ne quid ex necessarijs illis deesset, ut omnem huius rei culam deponeret. Et diebus recreationi siue remissione destinatis, exirent ad cāpos ac se recrearent, conseruandæ sanitatis causa: ut sic refectis viribus, recenti seruore ad studia redirent. singulis mensibus conscientiæ rationem ab eis exigebar, frequentius alloquebatur, quando aliquam illorum necessitatatem agnoscebat; excitabat, & animabat tam in rebus devotionis, quam studiorum, dans illis aliquod indicium opinionis suæ, & estimationis de eorum laboribus: & in rebus omnibus adeò se Patrem erga illos ostendebat, ut ab omnibus amaretur, essetq; venerationi. Quare omnes valde confidenter ad eum accedebant in suis necessitatibus; & in omnibus, que ad animarū suarum bonum pertinebant. Quidam ex his studiosis Frater, (quod ipse met factus postea Sacerdos retulit) cùm vrgeretur grauissima desperationis tentatione, nullum aliud inuenit aptius remedium, quam ad cubiculum lui Rectoris ipsa media nocte configere: in quod repente in tenebris ingressus eius brachia arripuit, & tremere fecit.

Exci-

Excitatus P. Balthassar quæsiuit, quis esset? Sed Frater tentatione sua turbatus, hæsit aliquantum antequam responderet; & postea nomen suum prodidit. Tunc Pater valde quietè ac pacatè dixit: quid ergo mihi Frater quæris tali hora? qui respondit: Pater morior, & rectâ tendo ad Infernum. Quo audito, Pater commiseratio eius necessitatis motus, iussit illum sedere: & satis diu cum illo mansit, donec suauibus & efficacibus eius verbis omnino tranquillitati restitueretur Frater. In hunc modum, quietos & pacatos teddebat eos, qui aliquibus temptationibus agitabantur, quemadmodum de Nouitijs est dictum.

DENIQUE suis exhortationibus tam communib[us], quam priuatis, reliquisque medijs, que suauiter & fortiter adhibebat, coniunxit Salmantice substantialem Tyrocinij Metinensis feruore cum studijs literarum, quibus alias illuc attendebatur: cuius testimonium esse potest, quod perueniente ad illud Collegium Procuratore Indiæ Orientalis, & Insularum Iaponensium, cum facultate P. nostri Generalis, ut aliquos inde secum acciperet, qui ad missionem illam adeò glorijsam, & arduam sese offerrent: extraordinarium eis feruorem Dominus noster communicauerit ad eam petendam, contemnentibus Patriam, Consanguineos, Amicos & alias commoditates, se ipsos autem exponentibus innumeris periculis, que mari terraque coeptum illud insigne habebat, ad loca adeò distantia, ad gentes barbaras, ac feras: & nisi numeris fuisse prescriptus, desolatum fuisse totum Collegium, adeò instanter & impertunè omnes

omnes contendebant sancta quadam æmulatio-
ne alterum vincere, allatis rationibus à sin-
gulis, ob quas alijs essent præferendi. Et cùm tot
füssent vocati, quinq; tamen soli ad eam missio-
nem sunt electi, alijs patientiam habere iussis; fa-
ta tamen spe quòd oportuniōri occasione essent
exaudiendi: & sic omnes quieti & trānquilli man-
ferunt, tanquam Obedientiæ filij: & in feroce
spiritu, ut antea, progressi sunt.

CAPUT XXX.

*NOTABILIA EXEMPLĀ
duorum Fratrum studiosorum valde fer-
uentium, Ioannis Ortunij, &
Francisci Cordu-
bensis.*



VI insigniores fuerunt in feroce
spiritu ex P. Balthassaris
exemplo & auxilio fuerunt
duo Fratres, Philosophiæ stu-
diosi: qui recens ex Tyrocinio
venerant, simul cum suo Ma-
gistro Oedio, qui fuerat Col-
legialis in maiori Collegio Cotcheni, & Philo-
sophiæ in illa Vniuersitate Professor, qui Anno
1571. fuerat Societatem ingressus simul ferè cum
omnibus suis discipulis: qui etsi omnes singula-
ris erant virtutis, illorum tamen duo singulari æ-
dificatione totum Collegium facile superarunt:
quorum heroicas virtutes perspectas habuit præ-
dictus

Y

dictus